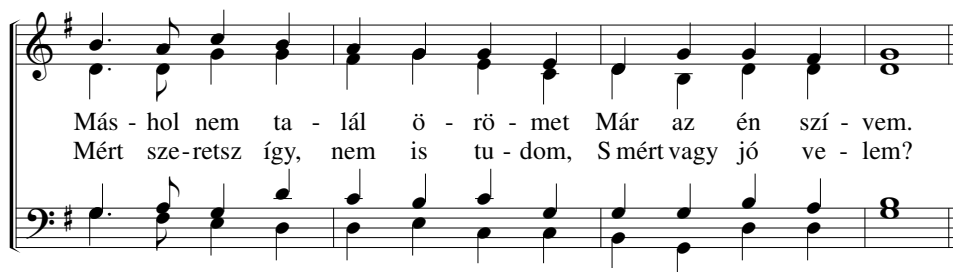

121. Uram, veled kívánkozzom...

Moderato

1. U - ram, ve - led kí - ván - ko - zom Én la - koz - ni szün - te - len,
2. Ma - gasz - ta - lom sze - re - te - ted, Mé - lyebb az a ten - ger - nél!

Más - hol nem ta - lál ö - rö - met Már az én szí - vem.
Mért sze - retsz így, nem is tu - dom, S mért vagy jó ve - lem?

Bíz - va te - kint föl Rád sze - mem, Lel - kem csak Ben - ned re - mél.
Hír - de - tem hát nagy Ke - gyel - med, Mely - ben ré - szes - sé tet - tél!

Meg - vi - gasz - talsz, ha lan - kad - nék, Ha el - csüg - ged - nék.
S i - gé - re - ted bir - to - ko - sa Mi - ként let - tem én!

3. Úgy szeretném elmondani, Velem mily sok jót tettél,
Úgy szeretnék híven járni Mindenekben én!
Engesztelő szent Arcodat Uram, fordítsad felém,
Mikor féllő, gyarló szívből Hálát mondok én!
4. Uram, ha velem lakozol, Könnyebbül a küzdelem,
Földi létnek sok keservét Már nem is érzem.
Szent, szerető Tekinteted Szívembe örömet ad,
Már nem enyém, Te hordozod Éltem fájdalmát.